

Sporządzono w Warszawie dnia 31 maja 1972 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
S. Olszowski

Z upoważnienia Rządu
Stanów Zjednoczonych
Ameryki
W. Rogers

DRUGI PROTOKÓŁ

do Konwencji konsularnej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki

W chwili podpisania Konwencji konsularnej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki, z dnia dzisiejszego, niżej podpisani Pełnomocnicy, należycie upoważnieni, zgodzili się ponadto na następujące postanowienia:

1. Umawiające się Strony uzgadniają, że powiadomienie urzędnika konsularnego o zatrzymaniu lub aresztowaniu obywatela Państwa wysyłającego, który nie posiada prawa stałego pobytu w Państwie przyjmującym, określone w ustępie 2 artykułu 29 Konwencji konsularnej, na-

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 11 grudnia 1972 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

174

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 lipca 1973 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki, podpisanej w Warszawie dnia 31 maja 1972 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 38 Konwencji konsularnej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki, podpisanej w Warszawie dnia 31 maja 1972 r., nastąpiła w Waszyngtonie dnia 6 czerwca

1973 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych tej konwencji.

Wymieniona konwencja weszła w życie dnia 6 lipca 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

175

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1973 r.

w sprawie umorzenia niektórych należności państwowych oraz przyznania ulg podatkowych i dotacji dla osób prawnych Kościoła Rzymskokatolickiego, innych kościołów i związków wyznaniowych, duchownych i pracowników kościelnych na Ziemiach Zachodnich i Północnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1971 r. o przejściu na osoby prawne Kościoła Rzymskokatolickiego oraz innych kościołów i związków wyznaniowych własności niektórych nieruchomości położonych na Zie-

miach Zachodnich i Północnych (Dz. U. Nr 16, poz. 156), art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 1 ust. 3 ustawy z dnia

stąpi w ciągu trzech dni od daty zatrzymania lub aresztowania.

2. Umawiające się Strony uzgadniają, że powiadomienie urzędnika konsularnego o zatrzymaniu lub aresztowaniu obywatela Państwa wysyłającego, który posiada prawo stałego pobytu w Państwie przyjmującym, określone w ustępie 2 artykułu 29 Konwencji konsularnej nastąpi w ciągu trzech dni od daty wniosku tego obywatela o powiadomienie urzędnika konsularnego.

3. Umawiające się Strony uzgadniają, że prawo widzenia się, określone w ustępie 3 artykułu 29 Konwencji konsularnej, zostanie udzielone urzędnikowi konsularnemu w ciągu czterech dni od daty zatrzymania lub aresztowania każdego obywatela Państwa wysyłającego.

Niniejszy Protokół stanowi integralną część wyżej wymienionej Konwencji konsularnej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Sporządzono w Warszawie, dnia 31 maja 1972 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
S. Olszowski

Z upoważnienia Rządu
Stanów Zjednoczonych
Ameryki
W. Rogers

13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Umarza się zaległe należności państwowe z tytułu czynszów najmu, czynszów dzierżawnych, opłat za użytkowanie wieczyste oraz wynagrodzeń za bezumowne korzystanie z terenów, budynków i lokali, wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi, w razie gdy należności te dotyczyły obiektów położonych na obszarze Ziemi Zachodnich i Północnych, a dłużnikami są osoby prawne, w tym także zakony i kongregacje duchowne, Kościoła Rzymskokatolickiego oraz innych kościołów i związków wyznaniowych, zwane w dalszym ciągu „kościelnymi osobami prawnymi”, lub duchowni albo pracownicy kościoła.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące pracowników kościelnych mają zastosowanie do organistów, zakrystian, grabarzy i innych osób zatrudnionych przez kościelne osoby prawne jedynie odnośnie do lokali mieszkalnych w plebaniach, wikarówkach, organistówkach oraz budynkach o podobnym przeznaczeniu, położonych na obszarze Ziemi Zachodnich i Północnych.

§ 2. Umarza się zaległy podatek od nieruchomości położonych na obszarze Ziemi Zachodnich i Północnych, wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi, w razie gdy dłużnikami są kościelne osoby prawne lub duchowni albo pracownicy kościoła.

§ 3. 1. Od kościelnych osób prawnych nie pobiera się czynszów najmu, czynszów dzierżawnych, opłat za użytkowanie wieczyste, wynagrodzeń za bezumowne korzystanie z terenów, budynków i lokali oraz podatku od nieruchomości, jeżeli dotyczą one nieruchomości lub ich części, będących przedmiotem postępowania administracyjnego wszczętego w trybie art. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1971 r. o przejściu na osoby prawne Kościoła Rzymskokatolickiego oraz innych kościołów i związków wyznaniowych własności niektórych nieruchomości położonych na Ziemiach Zachodnich i Północnych (Dz. U. Nr 16, poz. 156).

2. Przepis ust. 1 dotyczy okresu od dnia 29 czerwca 1971 r. do dnia zakończenia postępowania administracyjnego w sprawie własności nieruchomości lub jej części.

3. Właściwe do spraw wyznań organy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. Wrocławia) zawiadamiają jednostki państwowe uprawnione do pobierania należności państwowych, o których mowa w ust. 1, o wszczęciu i zakończeniu postępowania administracyjnego.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do lokali w budynkach, o których mowa w § 1 ust. 2, zajmowanych przez duchownych i pracowników kościelnych.

§ 4. 1. Kościelnym osobom prawnym przyznaje się ulgi podatkowe w formie potrącenia z wymiaru podatku od nieruchomości przypadającego od danej nieruchomości wysokości sum wpłaconych z tytułu czynszów najmu, czynszów dzierżawnych, opłat za użytkowanie wieczyste oraz wynagrodzeń za bezumowne korzystanie z terenów, budynków i lokali, położonych na obszarze Ziemi Zachodnich i Północnych.

2. Ulgi podatkowe stosuje się w okresie od dnia zakończenia postępowania administracyjnego dotyczącego własności danej nieruchomości lub jej części (§ 3 ust. 1 i 2) do końca 1976 r.

3. Podstawę przyznania ulgi podatkowej stanowi zaświadczenie wydane na wniosek strony przez właściwą

jednostkę państwową, stwierdzające wysokość otrzymanych przez nią wpłat, o których mowa w ust. 1; jednostka państwowa wydaje zaświadczenie na podstawie posiadanych akt lub dowodów przedstawionych przez stronę.

4. Sumy wpłacone przez członków (członkinie) zakonów uważa się za wpłatę domu zakonnego, do którego te osoby należały w czasie wpłaty.

5. Decyzję o przyznaniu ulgi podatkowej ze wskazaniem okresu stosowania i kwoty tej ulgi wydaje właściwy do spraw finansowych organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej po otrzymaniu wniosku kościelnej osoby prawnej oraz zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3.

6. W razie gdy własność nieruchomości przeszła na kościelną osobę prawną inną niż ta, która wpłaciła sumy wymienione w ust. 1, ulga podatkowa przysługuje obecnemu właścicielowi nieruchomości.

§ 5. 1. Kościelnym osobom prawnym przysługują na ich wniosek, zamiast ulg podatkowych, dotacje pieniężne w wysokości sum wpłaconych (§ 4 ust. 1), jeżeli:

- 1) w czasie złożenia wniosku o dotację nie są one podatnikami podatku od nieruchomości lub
- 2) podejmują budowę lub remont budynku albo
- 3) podejmują prace konserwatorskie przy przedmiocie nieruchomym lub ruchomym, stanowiącym dobro kultury.

2. Jeżeli wysokość ulg podatkowych jest niższa od wpłaconych sum, o których mowa w § 4 ust. 1, dotacje pieniężne przysługują w wysokości nadwyżki tych sum nad przyznanymi ulgami podatkowymi.

3. Dotację pieniężną wypłaca się na wniosek kościelnej osoby prawnej, złożony do właściwego do spraw wyznań organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. Wrocławia) za pośrednictwem właściwego do spraw finansowych organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, który stwierdza na wniosku wysokość przyznaných ulg podatkowych.

§ 6. 1. Duchownym i pracownikom kościelnym, posiadającym obywatelstwo polskie, przyznaje się na ich wniosek dotacje pieniężne w wysokości sum wpłaconych w imieniu własnym z tytułu czynszów najmu, czynszów dzierżawnych, opłat za użytkowanie wieczyste oraz wynagrodzeń za bezumowne korzystanie z budynków, o których mowa w § 1 ust. 2, oraz z lokali w tych budynkach.

2. Dotację pieniężną wypłaca się na wniosek duchownego lub pracownika kościelnego złożony do właściwego do spraw wyznań organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. Wrocławia).

§ 7. Przepisy § 4—6 stosuje się również w razie dokonania wpłat w wypadkach, o których mowa w § 3.

§ 8. Uprawnienia do ulg podatkowych i dotacji pieniężnych wygasają w razie niezłożenia wniosków (§ 4 ust. 5, § 5 ust. 3 i § 6 ust. 2) w terminie do dnia 31 grudnia 1974 r., a w wypadku dotacji pieniężnych z tytułu nadwyżki sum wpłaconych nad przyznanymi ulgami podatkowymi (§ 5 ust. 2) w terminie do dnia 30 czerwca 1977 r.

§ 9. Podania i świadectwa w sprawach objętych rozporządzeniem są wolne od opłaty skarbowej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz